ఈ వారం కథ

వెంటాడే నీడలు

~అన్నవరపు శ్రీను

'అరే! ఏమిటి సైకిల్ స్టాండ్ వేసి వెయ్యకముందే ఇంట్లోంచి బయటకు వచ్చి రిసీవ్ చేసుకునే సుజాత ఇవాళ రాలేదేమిటి' అనుకుంటూ 'సుజాతా' అని కేక వేశాను. ఇంట్లో అలికిడి గాని, తలుపు తీయబోతున్నట్టుగా గాని అనిపించలేదు. మళ్ళీ పిలవబోతుండగా పక్కింటి ఆంటీ వచ్చి 'సుజాత ఊరు వెళ్ళింది నాయనా, తాళం నీకిమ్మంది, ఈ లెటర్ కూడా' అని చెప్పి తాళం, లెటర్ రెండూ నాకిచ్చింది.

'ఆంటీ సుజాత ఎక్కడికెళ్ళింది'.

'మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకనుకుంటా నాయనా!' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

హుసూరంటూ తాళం తీశాను. ఇల్లు బోసిగా వుంది. చుట్టుపక్కల శబ్దాలేవీ తనకు పట్టనట్టుగా నిశ్శబ్దంగా వుంది. గదిలో ఒంటరి పక్షిలా, కాలు గాలిన పిల్లిలా ఆలోచనలు స్తంభించినట్టు అటూ ఇటూ తిరుగుతూ వున్నాను.

ఉత్తరంలో 'నేను నా స్నేహితురాలు కృష్ణవేణి దగ్గరకు వెళుతున్నాను. మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు టెలిగ్రామ్ వచ్చింది. కారణం తెలియదు. సాధ్యమైనంత త్వరగా వచ్చేస్తాను. ఇట్లు మీ సుజాత' అని మాత్రమే రాసుంది. టేబుల్ మీద టెలిగ్రామ్ ఫ్యాన్ గాలి ధాటికి ఆగలేక రెపరెపలాడుతోంది.

ఆలోచనలు ఫ్యాను రెక్కల కంటే స్పీడుగా పరిభ్రమిస్తున్నాయి. 'సుజాత ఇంత హఠాత్తుగా వెళ్ళడానికి కారణమేమిటి. ఉదయం జరిగిన గొడవ వలన కాదు గదా. అయినా చిన్న విషయానికి ఇంత పెద్ద నిర్ణయం తీసుకుని వుండదు. టెలిగ్రామ్ రావడం వలననే బయలుదేరి వుంటుంది. కృష్ణవేణికీ, తనకూ వున్న స్నేహం గురించి ఎన్నిసార్లు నాకు చెప్పలేదు' అని సమాధానపరచుకున్నాను.

• • •

'ఏనండి డ్యూటీకి టైమవుతుంది లేవండి' అంటూ సుజాత వంటింట్లోంచి కేక వేసింది. 'ఆ.. కాఫీ ఇవ్వు' అని కేకవేసి బద్ధకంగా మంచం మీద పడుకునే వున్నాను. ఇంతలో రెండేళ్ళ హరీష్ 'డాడీ లే, డాడీ లే' అంటూ మంచం ఎక్కేసి నా మీద కూర్చున్నాడు. వాడితో ఆడుకోడానికి బలవంతంగా ప్రయత్నిస్తూ 'సుజాత కాఫీ' అని అరిచాను.

గబగబా వంటింట్లోంచి పరిగెత్తుకు వచ్చింది సుజాత. 'ఏనండీ కాఫీ కాయలేదు. పాలు ఒలికి పోయాయి' అని నెమ్మదిగా చెప్పింది. కాఫీ లేదు అని చెప్పగానే నాకు విపరీతమైన కోపం వచ్చింది.

'ఏమయ్యింది పాలు ఒలికి పోవడానికి' అన్నాను. 'బాబు ఆడుకుంటూ పాలు ఒలకబోశాడు' అని చెప్పింది. 'నీకసలు బుద్ధుందా? పాలు పిల్లవాడికి అందుబాటులో పెడతారా? పాలు మొత్తం నేలపాలైపోయాయి. పొద్దున్నే కాఫీ లేకుండా చేశావు. నీ కసలు ఏమీ జాగ్రత్త లేదు. పిల్లాడ్ని పెంచడం రాదు. వంట సరిగా చేయవు. ఏ పనీ శుభ్రంగా చేయవు' అని కేక లేసేశాను. నేనేదో అన్నానని సుజాత వూరుకుందా తను కూడా నాతో 'సమానంగా' పోట్లాడింది.

నా కంటే తనకే జాగ్రత్త ఎక్కువట. తను ఎంత బాగా వంట చేసినా నేను వంకలు పెడతానట. అయినా తను లేకపోతే ఒక్క రోజు వుండలేనట. అసలు నా కంటే తనే ఎక్కువ పని చేస్తుందట. నేను ఆఫీసులో చేసే పని కంటే, తను ఇంటిలో చేసే పని ఎక్కువట. 'చదువుకున్న దాన్నని పొగరు'. అయినా చిల్లిగవ్వ సంపాయించలేదు. అదే అట్లా మాట్లాడితే నేనెంత మాట్లాడాలి'.

నాకు కోపం తగ్గలేదు. చిందులు తొక్కుతూ స్నానం చేసి డ్యూటీకి బయలుదేరేంతవరకు అన్నింటికీ వంకలు పెడుతూనే వున్నాను.

• • •

సిగరెట్ చివర చురుక్కు మనేటప్పటికి ఆలోచనలకు బ్రేక్ పడినట్టయింది. టైమ్ 11 గంటలు అవుతూ వుంది. 'ఇంత చిన్న గొడవకే అలిగి వెళ్ళిపోయిందా? సుజాత ఎన్నిసార్లు చెప్పలేదు తన ఫ్రెండ్ కృష్ణవేణి గురించి. చిన్నప్పటి నుంచి తనూ, కృష్ణవేణి ఎంతగా కలిసి మెలసి వున్నదీ, కాలేజీ రోజుల్లో వాళ్ళ అల్లరి గురించి. సుజాత తన ఫ్రెండ్ దగ్గరికే వెళ్ళి వుంటుంది. రేపొద్దునకల్లా వచ్చేయదూ' అనుకుంటూ నిద్రలోకి జారుకున్నాను.

ఉదయం మెలకువ వచ్చేటప్పటికి టైమ్ చూస్తే ఏడు గంటలయ్యింది. (బెడ్ కాఫీ ఎవరిస్తారు) హడావుడిగా లేచాను. గబగబా వంటింట్లోకి వెళ్ళి స్టవ్‌మీద బియ్యం పడేశాను. కాలకృత్యాలు తీర్చుకున్నాను. ఈలోపు అన్నం పొంగిపోయి స్టవ్ ఆరిపోయింది. ఈ హడావుడిలో మసిగుడ్డ పట్టుకోకుండానే అన్నం గిన్నె దించబోయాను. చెయ్యి చురుక్కుమంది. మసిగుడ్డ పట్టి అన్నం గిన్నె దించి మళ్ళీ స్టౌ వెలిగించే సరికి చుక్కలు కనిపించాయి.

సుజాత పొద్దునే రానందుకు విసుక్కుంటూ పాలు పొయ్యి మీద పెట్టాను. ఈలోపు అన్నం ఉడికిపోయింది. అన్నం గిన్నె దించుదామని మసిగుడ్డ పట్టుకుని దించబోతావుంటే పాలు పొంగాయి. దీన్ని వదిలేసి దాన్ని పట్టుకోవాలా అనే మీమాంసలో పాలుకాస్తా పొంగిపోయాయి.

చచ్చాన్రా దేవుడా అనుకుంటూ ఎట్లాగోగట్లా పాలు కూడా కాచేసి వంటయిందనిపించాను. క్యారియర్‌లో అన్నం పెట్టుకుని, చట్నీలు వేసుకుని ఆఫీసుకు బయలుదేరాను.

ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి 6.30 గంటలు అవుతూంది. తాళం వెక్కిరిస్తూ వుంది.

'సుజాత రాలేదన్నమాట' అనుకుంటూ పొద్దున్న పక్కింటి ఆంటీకి ఇచ్చిన తాళం ఆమె దగ్గరే వుంచేసి నా దగ్గర వున్న డూప్లికేట్‌తో ఇంటి తాళం తెరిచాను. ఇల్లు అపరిశుభ్రంగా వుంది. అసలు ఉదయం నేను ఇల్లు ఊడిస్తేగా. వంటింట్లోకి వెళ్ళాను. పాచి అంట్లతో వంటిల్లు గుప్పుమంది. లోపలికెళ్ళాలంటే భయమేసింది. కాని ఈ పట్టణంలో హోటల్ మీల్స్ బాగుండదు. ఖర్చు ఎక్కువే. దానివలన వచ్చే కడుపునొప్పి గుర్తొచ్చి బలవంతంగా అంట్లు తోమడానికి ఉపక్రమించాను.

'ఓర్నాయనో అసలు కంటే వడ్డీ ఎక్కువన్నట్టు వంట కంటే అంట్లు తోమటమే కష్టం'. ఈ ఫీట్ సాధించేటప్పటికి ఎమ్మెల్యేగా గెలిచిన వాడికి కలిగినంత ఆనందం కలిగింది.

'సుజాత ఎప్పుడొస్తుందో? ఈ వంట కష్టాలు ఎప్పుడు గట్టెక్కుతాయో? అయినా ఈ ఒక్క రోజుకే ఇట్లా అనుకుంటే ఒక్క రోజు కూడా సెలవు లేకుండా ఒళ్ళు కాలిపోయే జ్వరంతో కూడా ఈ పనులన్నీ ఎలా చేస్తారో ఆడవాళ్ళు. నిజంగా ఎంత కష్టం. చేసిన కూరలకు ఎన్ని వంకలు పెడతామో కదా. కష్టమూ ఇంకేమన్నానా. మగవాళ్ళు పనిచేసి సంపాదిస్తారు. ఆడవాళ్ళు ఇంట్లో వంటచేసి పెడతారు' అంతే. నాలో నేను తర్కించుకుంటూ వున్నాను. అయితే మగాళ్ళు చేసే పనికి జీతం వుంటుంది. ఆడవాళ్ళు చేసే పనికి... నిద్ర పట్టేసింది.

పొద్దునే లేవాలంటేనే భయమేస్తూ వుంది. ఈ వంట పని, అంట్లు తోమడం, బట్టలు ఉతకడం. కురుక్షేత్రంలో దుర్యోధనుడిని ఘటోత్కచుడు హడలెత్తించినట్టు హడలెత్తిస్తూ వుంది. కర్ణుడులాంటి సుజాత రాకపోతే నా పరిస్థితి?

సుజాత లెటర్ రాసింది. తన స్నేహితురాలు కృష్ణవేణి హాస్పిటల్‌లో వున్నదని, తను రావడానికి పది రోజులు పడుతుందని, పరిస్థితి సీరియస్‌గా వున్నదని, చంటాడు హరీష్ బాగానే వున్నాడని అందులోని విషయం.

పది రోజులే! సుజాత లేకుండా ఇన్ని రోజులు ఎట్లా గడిచేది. ఈ మూడు రోజులలోనే సుజాత లేకపోవడం వలన ఎంత కష్టమైపోయింది.

స్నానం అవగానే నీళ్ళు తోడేది. మంచినీళ్ళు అడగడంతోనే తను ఎంత అర్జంట్ పనిలో వున్నా నాకు ముందు మంచినీళ్ళు ఇచ్చి తరువాతే తన పని తను చూసుకునేది. నేను చెప్పిందే తడవుగా ఏ పనిని ఆపేది కాదు. చివరికి టాయిలెట్‌కి నీళ్ళు కూడా తనే పెట్టేది.

తన పనితో పోల్చుకుంటే నేను ఆఫీసులో చేసేది ఎనిమిది గంటలే. కాని సుజాతకు 16 గంటలూ పనే. పైగా సుజాత మిషన్ కూడా కుడుతుంది. సుజాత అన్న మాట నిజమే. తను లేకుండా ఒక్క రోజు కూడా హాయిగా వుండలేను. నేను సుజాతకు బానిసను. సుజాతే ఈ ఇంటి యజమాని. అసలు నేనేమిటి ఈ మగవాళ్ళంతా తమ భార్యలకు బానిసలే. స్వంతంత్రంగా బ్రతకలేని వారు బానిసలే కదా. కాని ఇది బానిసల రాజ్యం.

• • •

ఈ పది రోజుల నా పాట్లు దేవుడికెరుక. ఆఫీసులో డబుల్ డ్యూటీ చేయడం ఎప్పుడూ కష్టమనిపించలేదు గానీ, ఇంట్లో పని చేయడం బ్రహ్మాతరమైంది. సుజాత వచ్చే రోజు కోసం ఎదురు చూస్తూ ఇల్లంతా చిందరవందర చేసేశాను.

సాయంత్రం ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి వచ్చాను. తలుపు తెరచి వుంది. లోపలి నుంచి చంటాడు హరీష్ కేకలు వినిపిస్తున్నాయి. 'హమ్మయ్యా ... సుజాత వచ్చేసింది. ఇక వంటబాధ తప్పినట్టే. అయినా రెండు రోజుల ముందే వచ్చినట్టుందే' అని నిట్టూర్చాను.

సైకిల్ స్టాండ్ వేసిన మోత వినగానే సుజాత హరీష్‌ను ఎత్తుకుని బయటకు వచ్చింది. 'డాడీ' అంటూ వాడు భుజాల మీదికి వచ్చేశాడు. సుజాత నీరసంగా వుంది. విచారంగా వుంది.

'ఎప్పుడొచ్చావు సుజాతా' అంటూ లోనికి నడిచాను.

'గంట సేపయ్యిందండ' అంది తనూ లోనికి వస్తూ.

'ఎట్లా వుంది మీ ఫ్రెండ్ కృష్ణవేణికి'.

ఒక్కసారిగా బరస్ట్ అయ్యింది. 'చనిపోయింది' అంటూ ఏడ్చేసింది.

'అయ్యో ఎట్లా జరిగింది' అంటూ ఓదారుస్తూ అడిగాను. 'కిరోసిన్ పోసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకోబోయింది. ఒళ్ళు బాగా కాలింది. వారం రోజులు హాస్పిటల్‌లో వుంది. నిన్న ఉదయం చనిపోయింది' చెప్పింది సుజాత.

'తను చనిపోవలసినంత కష్టం ఏమొచ్చింది. ఇంతకు ముందు నీకు లెటర్స్ రాసినప్పుడు కూడా ఎప్పుడు ప్రస్తావించలేదు గదా'.

కృష్ణవేణి భర్త మంచివాడు కాదంటండి. కృష్ణవేణిని విపరీతంగా వేధించే వాడట. ప్రతి విషయానికి వంకలు పెట్టేవాడట. అప్పుడప్పుడు కొడుతూ వుండే వాడట. కృష్ణవేణి కిరోసిన్ పోసుకోక ముందు తనని బయటకు తీసుకు వచ్చి రోడ్డు మీద అందరూ చూస్తుండగా బెల్టుతో కొట్టాడంటండి. అవమానం భరించలేక కిరోసిన్ పోసుకుందంటండి.

నేను వెళ్ళిన తరువాత కృష్ణవేణి మూడు రోజులకు బాగానే మాట్లాడింది. దాన్ని అడిగాను 'నీ భర్త మీద కంప్లయింట్ ఇవ్వమంటావా' అని. ఇవ్వమంది. పోలీసులు వాణ్ణి జైల్లో పెట్టారు. అయినా వాడు ఎంత దుర్మార్గుడు. కనీసం చూడడానికి కూడా హాస్పిటల్‌కు రాలేదు. 'కృష్ణవేణిని అడిగాను' ఎందుకిట్లా చేశావు, అసలు ఏం జరిగింది' అని.

'కృష్ణవేణి భర్తతో కలిసి షాపింగ్‌కి వెళ్ళి వస్తూ వుంటే మా కాలేజిమేట్ సురేష్ కనిపించాడట. అతను మెడికల్ రిప్రజంటేటివ్. సురేష్ కృష్ణవేణిని గుర్తుపట్టి పలకరించాడట. కృష్ణవేణి తన భర్తను సురేష్‌కి పరిచయం చేసిన తరువాత చాలాసేపు హోటల్‌లో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకున్నారట. ఇంటికి వచ్చినప్పటి నుంచి కృష్ణవేణిని సూటీపోటీగా మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాడట. చివరకి కూర బాగా లేదనే వంకతో ఒక రోజు తిట్టడం మొదలు పెట్టాడట. కృష్ణవేణి తనని ఎదిరించి మాట్లాడడంతో బయటకు తీసుకు వచ్చి కొట్టేటప్పటికి అవమానం భరించలేక ఆత్మహత్య చేసుకుందామనుకున్నాను' అని చెప్పింది. నేను అడిగాను 'ఏమి నీకు విడిపోయి స్వతంత్రంగా బ్రతకాలన్న ఆలోచనే రాలేదా, నేనన్నా ఇంటర్మీడియెట్ మాత్రమే చదివాను. నీవు డిగ్రీ చేశావు గదా' ఏ చిన్న ఉద్యోగం చేసుకొనైనా బ్రతికే దానవు గదా' అని.

'సుజాత... పుట్టినప్పటి నుంచి మనల్ని ఆధారపడి బ్రతికేటట్టే చేశారే. ఎప్పుడైనా బజారుకి ఒంటరిగా వెళ్ళామా? ఐదేళ్ళు నిండని తమ్ముడు నేను బయటకు వెళితే నాకు ఎస్కార్టుగా వస్తాడు. ఇక పెళ్ళైన తరువాత భర్త మీద ఆధారపడి బ్రతకాల్సిందే. ఇక స్వతంత్రంగా బతికే ఆలోచన ఎట్లా వస్తుంది. ఈ అవమానాలన్నీ భరిస్తూ బతికేయొచ్చు. కాని 'ఈగో' అడ్డొస్తూ వుంటుంది. అట్లా అని స్వతంత్రంగా బ్రతికే ధైర్యమూ రాదు. వచ్చినా నీటి కంటే ఎక్కువ అవమానాలు భరించడానికి సిద్ధంగా వుండాలి. ఇవేనండి చివరి మాటలు. ఆ తరువాత రెండు రోజులకే కృష్ణవేణి చనిపోయింది' అంటూ బాధగా చెప్పింది.

'ఏమిటీ, మీరు ఈ వారం రోజులకే ఇల్లంతా చిందర వందర చేసేశారు. మరో వారం రోజులు నేను డబుల్ డ్యూటీ చేయాల్సిందే. పోపు డబ్బాలు, గిన్నెలు కలగావులగం చేసేశారు. అసలు ఇల్లు ఊడ్చారా? నేను ఇల్లు ఊడవటం కొద్దిగా ఆలస్యమైతే గొడవ చేసేవారే. మీరు ఎట్లా వుండగలిగారు. నేనింకో పది రోజులు రాకపోయుంటే ఇల్లుపీకి పందిరేసే వారే. సరేగాని నేను వంట ప్రారంభిస్తాను. చంటాడ్ని ఆడిస్తా వుండండి' అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

నాకు కావలసినంత రెస్ట్ దొరికింది. హరీష్‌తో ఆడుకుంటూ ఈ వారం రోజులు నా వంట పాట్ల గురించి సుజాతకు కథలు కథలుగా చెప్పాను. సుజాత పడీపడీ నవ్వింది. తను నా మీద అలిగి వెళ్ళిపోయిందేమోనని అనుకున్నానని చెప్పగానే 'ఈసారి నాతో గొడవ పడ్డారో నిజంగానే వెళ్ళిపోతాను' అంది.

'అయ్యయ్యో అంత పని చెయ్యకు బిడ్డా, బాంచను కాల్మొక్తా' అంటూ కాళ్ళు పట్టుకోబోయాను. 'చేసిన యాక్షన్ చాలుగాని స్నానానికి నడవండి' అంది. 'సుజాత, హరీష్‌కు మాత్రం వంట పని మొత్తం నేర్పించు. చిన్నప్పుడు నన్ను అమ్మ అసలు చేయనిచ్చేది కాదు. అన్ని పనులు అక్కని చేయమనేది. అదేమని అడిగితే మగాడికి నీకెందుకురా ఈ ఆడంగి పని అనేది'. నేను చేసుకోవలసిన పనిని కూడా అమ్మా, అక్కా చేసేవాళ్ళు. పక్కబట్టలు వాళ్ళు మడత బెట్టాల్సిందే. నేను ఎప్పుడు ఇంటి కొచ్చినా భోజనం పెట్టడానికి సిద్ధంగా వుండే వాళ్ళు. తిన్న పళ్ళెం వాళ్ళు కడగాల్సిందే. అందుకనే ఇంటి పని అంటే అంత నిర్లక్ష్యం' అన్నాను. దీనికి సుజాత 'అత్తయ్య మిమ్మల్ని పెంచినట్టు నేను హరీష్‌ను పెంచనులెండి' అంది.

'మీరు త్వరగా స్నానం చేసి వస్తే భోజనం చేద్దురుగాని, పాపం వారం రోజుల నుంచి అర్ధాకలితో వున్నారుగా' అంటూ బాత్‌రూమ్‌లోకి తోసింది.

స్నానం చేసేసి లుంగీ కట్టుకుంటూ 'ఇందాక తెచ్చిన వార పత్రిక ఏదీ' అనుకుంటూ వెతకసాగాను. కనపడలేదు. 'సుజాత వీక్లీ ఎక్కడుంది' అంటూ కేక వేశాను. సుజాత వంటింట్లోంచి వచ్చింది. 'వీడు ఏడండి చంటాడు' అంటూ బయటకు వెళ్ళింది. బయట వాడు కొత్త వీక్లీని ఏ పేజీకాపేజీ చక్కగా చించి పెన్‌తో ఎడాపెడా గీస్తూ వున్నాడు.

నాకు కోపం నషాళానికంటింది. 'వాడికి అందుబాటులో ఇవన్నీ ఎందుకు పెట్టావు. పిల్లాడ్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవలసిన అవసరం లేదూ. ఛ... ఛ.. కొత్త వీక్లీ, పెన్ను రెండూ నాశనమయినాయి' అని గట్టిగా కేకలు వేశాను.

'ఆ... నేనేమన్నా వాడికి అందుబాటులో పెట్టానా మీరేగా'.

'నేను పెడితే నీకు బుద్ధుండద్దూ'.

'మీకు లేని బుద్ధి నాకెక్కడి నుంచి వస్తుంది'.

'అంటే నాకు బుద్ధి లేదంటావా?'....